

giver en Bevægelsesfrihed for Kommunerne i Forstaaelse med Indenrigsministeriet. Det vil kunne gøres paa den Maade, at det ved Lov bestemmes, at det skulde være tilladt Købstæderne ved et Tillæg til Vedtægten med Indenrigsministeriets Samtykke at forhøje deres Maksimalgrænse for Promillen med Hensyn til Ejendomsskylden, saaledes at det svarer til den Forandring, der foregaar i den nye Lov. En saadan Bestemmelse vil ikke godt kunne føjes ind i den Lov, der foreligger i Dag, det vil da være lidt underligt at lovgive paa, om jeg saa maa sige, finansministerielle Love med Hensyn til den købstadkommunale Skatte-lovgivning. Derimod kan det naturligvis lade sig gøre at føje en Bestemmelse ind i det kommunale Skattelovforslag, som det ærede Udvalg endnu har at arbejde med — jeg tænker her paa Forslaget om Forandring i Formue- og Lejlighedsskatten i Købstæderne og de Paragraffer, som vedrøre denne Skat i den kommunale Skattelov. Her kunde man naturligvis tilføje saadanne Bestemmelser, og jeg for min Del skal være villig til at forhandle med Udvalget om en Tilføjelse i vedkommende Lovforslag. Jeg tror, det maa anses for en Nødvendighed, at denne Ændring i den kommunale Skattelov følges med det andet Lovforslag, idet det andet Lovforslag i Virkeligheden ikke uden at volde altfor stor Forstyrrelse i vore Købstæders Forhold vil kunne træde ud i Livet uden at være ledsaget af en saadan Lovbestemmelse.

Forudsat, at de Ændringer, som ere ønskede fra Finansministeren, og de Ændringer, jeg her har fremhævet som en Nødvendighed for den kommunale Skattelovs Vedkommende, maatte blive føjede til dette Lovforslag, kan jeg anbefale dette Lovforslag til Fremme som et Skridt i den rigtige Retning, selv om dette Skridt ikke er nær saa stort, som jeg for mit Vedkommende kunde ønske at gaa.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N.

P. Jensen, Randers Amts 4de Valgkreds): Maa jeg til at begynde med paa egne, og jeg tror, skønt jeg ikke har forhørt mig derom under Forhandlingerne, paa samtlige Medforslagsstilleres Vegne, bringe Finansministeren og for saa vidt ogsaa Indenrigsministeren, altsaa de to Ministre, som have talt, en oprigtig Tak for den velvillige Maade, hvorpaa de have stillet sig til det foreliggende Forslag. Det har selvfølgelig aldrig været vor Tanke, at dermed det sidste Ord skulde være sagt fra vor

Side om den Sag. Jeg kan forsikre de Herrer Ministre, at vi ville være villige til at arbejde for at komme til en Forstaaelse, og jeg takker endnu en Gang den højtærede Finansminister, som betonedede det særlig stærkt, for Tilsagnet om, at der fra Regeringens Side vil blive ydet al mulig Medvirken til at se at komme til et godt Resultat.

Maa jeg derefter gaa over til at omtale enkelte af de Ting, som de højtærede Ministre have været inde paa. Med Hensyn til den højtærede Finansministers Stilling til Spørgsmaalet i al Almindelighed maa jeg sige, at jeg tror ikke, Uoverensstemmelserne mellem os vare saa store paa et enkelt Punkt, som det forekom Finansministeren. Jeg har en Følelse af, at Forslaget maa være blevet noget misforstaaet af den højtærede Minister paa dette Punkt, nemlig hvad angaar Spørgsmaalet om, hvilke Ejendomme man i det hele har tænkt at drage ind under Erdragsreglerne. Man har tænkt at drage ind alt, hvad der i Dag beskattes efter de for Landdistrikterne i Almindelighed gældende Regler. At vi derigennem komme til at tage med, som det hedder i Forslaget, „Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder samt de Huse paa Købstadgrund, der bebos af kun een Familie“ osv., er ganske simpelt at den Grund, at disse Ejendomme i Dag beskattes efter de samme Regler som Landdistriktejeendomme, ikke efter samme Regler som Købstadejeendomme, som falde ind under § 7, 1—2. Den Passus, vi der have foreslaaet, er altsaa udelukkende bestemt af Hensyn til den nuværende Lovs Ordlyd, og kunne vi finde en bedre Ordlyd, ville vi gerne være med til det, vi ere aldeles ikke utilbøjelige til at lade det gælde ogsaa for Byerne, men det kan jo være, at vi, selv om vi kun lade det gælde som hidtil, kunne finde en Ordlyd, der rammer den fælles Grundtanke bedre end denne. Tanken er den, at de Ejendomme, som beskattes efter Landdistriktreglerne, skulle ind under Bestem-
nelsen.

Saa kommer det Spørgsmaal, hvorfor Byerne ikke ere tagne med. Der er flere Grunde dertil, men ikke den Grund, at vi a priori ville modsætte os, at Byerne komme ind under samme Regler. Den højtærede Minister maa nemlig huske paa, hvorledes dette Forslag er fremkommet. Det er fremkommet i det Udvalg, der er nedsat til Behandling af det af Indenrigsministeren fremsatte Forslag om at standse Hartkornsskattens Overgang til Ejendoms